

Nr 109.

Ankom till Riksdagens kansli den 9 maj 1913 kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående sammanslagning av fångvårdsanstalterna i Karlskrona.

(3:e Avd.)

I en inom Andra kammaren väckt motion nr 41 hava herrar *J. A. Ingvarsson* och *O. Kloo* hemställt, att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes taga i övervägande, huruvida icke en sammanslagning av fångvårdsanstalterna i Karlskrona på ettdera av de i motionen antydda sätt kunde äga rum, samt för Riksdagen framlägga de förslag, vartill nämnda övervägande kan giva anledning.

Beträffande vad motionärerna anført till stöd för sin framställning tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

I detta ärende har utskottet inhämtat, att fångvårdsstyrelsen den 7 februari innevarande år till omprövning förehaft frågan om att lägga straffängelset i Karlskrona under gemensam förvaltning med tvångsarbetsanstalten därstädes och under tillsyn av dennas direktör. Den nuvarande direktörsbefattningen vid fängelset skulle då indragas, men assistenten behållas och med höjning i avlöningen till motsvarighet med lönen för assistenten vid kronohäktet å Långholmen givas samma ställning som denne, under tvångsarbetsanstaltens direktör.

Mot en sådan anordning hade emellertid gjorts den invändning, att avståndet mellan de bägge i motsatta ytterkanter av staden liggande fång-

Utskottets
yttrande.

vårdsanstalterna vore för stort för att en effektiv tillsyn skulle kunna utövas över straffängelset från direktörens vid tvångsarbetsanstalten sida.

Vid sådant förhållande hade ifrågasatts att nedlägga straffängelset och, på sätt som skett i fråga om fångvårdsanstalterna i Norrköping, söka bereda plats vid den större tvångsarbetsanstalten för dem bland ortens fångar, som skolat intagas i straffängelset. Visserligen funnes vid tvångsarbetsanstalten i Karlskrona en för disciplinstraff avsedd mindre cellbyggnad med 26 dagceller, vilken under förutsättning av straffångarnas bortflyttande till andra fängelser möjligen kunde provisoriskt användas som häktesbyggnad för rannsaknings- och fängelsefångar. Men såsom belägen inom tvångsarbetsanstaltens hägnad och omedelbart invid dennas logements- och arbetsbyggnader kunde denna byggnad med hänsyn till en nästan oundviklig förbindelse med tvångsarbetsfångarna ingalunda anses för berörda användning lämplig, i synnerhet då i betraktande toges, att bland de fångar, som i densamma skulle inrymmas, förekomme jämväl kvinnor. För övrigt skulle, enär i tvångsarbetsanstaltens nuvarande byggnader tillfälle ej funnes för anordnande av rannsakningslokaler, det i allt fall bliva nödvändigt att för beredande av sådana uppföra någon byggnad.

I det nuvarande straffängelset hade fångvården, som i Flottan i Karlskrona har en av sina största arbetsgivare, tillfälle att inrymma yrkesdugliga fångar från andra orter till besättande av lediga celler och att sålunda fortsätta samt än ytterligare utvidga den därstädes för närvarande bedrivna tillverkningen av skopersedlar för Flottan. Då antalet militärfångar numera är ringare, kunde antalet andra till yrkesarbeten lämpliga fångar bliva i motsvarande mån större och beredas att i mån av behov hava särskilda arbetsceller och särskilda sovceller.

Efter ett nedläggande av straffängelset i Karlskrona skulle cellutrymmet vid andra straffängelser bliva så upptaget, att motsvarande fördel icke skulle kunna fångarna där beredas.

Att nedlägga stadsfängelset i Karlskrona torde för övrigt i allt fall ej kunna komma i fråga, så länge tillfälle ej yppats till avyttrande av fängelsebyggnader och tomt på villkor, som äro för fångvården antagliga. Och med hänsyn därtill, att fångvårdens större fängelser tidtals nästan alla äro fullt besatta måste en dylik åtgärd i varje fall möta stor betänklighet. För närvarande funnes vid dessa fängelser något avsevärt överskott på utrymme endast vid straffängelset i Kalmar.

Av skäl, som nu anförts, hade fångvårdsstyrelsen övergivit tanken såväl å det nuvarande straffängelsets i Karlskrona förenande under gemensam förvaltning och tillsyn med tvångsarbetsanstalten därstädes som ock

å nämnda straffängelses nedläggande och ersättande med annat fängelse eller kronohäkte vid tvångsarbetsanstalten.

Då den föreliggande frågan sålunda blivit av fångvårdsstyrelsen prövad så nyligen som innevarande år samt de skäl, som av styrelsen därvid anförts mot en sammanslagning av fångvårdsanstalterna i Karlskrona, synas utskottet fullgiltiga, har utskottet ansett sig sakna skäl att tillstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att herrar Ingvarssons och Kloos förevarande motion icke må av Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 maj 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.

Vid slutbehandling inom utskottet av utlåtandena nr 109—112 hafva närvarit från Första kammaren: herrar greve F. Cl:son Wachtmeister, S. H. Kvarnzelius, O. Jonsson, friherre J. T. Gripenstedt, A. N. Hahn, friherre J. G. Beck-Friis, O. M. Strömberg, C. G. Ekman, A. Åström, F. Berglund, H. H. K. Ericson, och C. I. Asplund, samt från Andra Kammaren: herrar A. Ekman, A. Wiklund, F. W. Thorsson, C. Persson, K. Starbäck, N. E. Lindberg, J. Ström, G. Odqvist, E. A. Nilson, A. P. Gustafsson, A. Anderson i Råstock och H. Lemke.
